

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	142
Land:	Eritrea
Kilde:	Landinfo.
Titel:	Respons. Eritrea: Udstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise.
Udgivet:	20. december 2011
Optaget på baggrundsmaterialet:	21. marts 2012

Respons

Eritrea: Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise

Problemstilling/spørsmål:

- Vilkår for utstedelse av utreisetillatelse
- Hvem kan få lovlig utreisetillatelse
- Forhold som kan utelukke utreisetillatelse
- Reaksjoner ved ulovlig utreise

Introduksjon

Landinfo redegjør i denne responsen for rettslige, praktiske og politiske rammer for utstedelse av utreisetillatelse for eritreere som oppholder seg både i Eritrea og utenfor. Informasjonen er innhentet fra eksperter på Eritrea, internasjonale kilder, en rekke eritreiske kilder i eksil, fra en velorientert kilde i Eritrea, og fra møter Landinfo har gjennomført i London i 2010 og i Eritrea og Sudan i februar 2011.

Utreise

Det er en veldig liten prosentandel som forlater Eritrea lovlig med pass og utreisevisum via regulære kontrollposter, ifølge kilder Landinfo møtte i Eritrea og Sudan i 2011. Det er i hovedsak tre måter å forlate landet på ulovlig: 1) Kjøpe en utreisepakke i regi av profesjonelle menneskesmuglere, 2) Ved hjelp av eritreere som bor ved grensen og kjenner grenseområdene, 3) På egen hånd.

De fleste som reiser fra Eritrea til Sudan vil dra til Tesseney,¹ ifølge en internasjonal organisasjon (3) Landinfo møtte i Kassala. I Tesseney oppsøker de smuglere som tar dem over grensen. Som regel er smuglerne fra Rashaida-gruppen. Det er forskjellige steder eritreere ankommer Sudan, blant andre Humera, Gergef og Laffa. Mange vet ikke hvor de krysser grensen fordi de er i følge med smuglere.

¹ Tesseney er en by ved grensen til Sudan og siste by før man krysser grensen. Det er imidlertid ingen sjekkpunkter i Tesseney, men det er en grensestasjon i Arbatasher (betr 14), 20 km vest for Tesseney.

En velorientert diplomatisk kilde (e-post, desember 2010) forklarte at eritreere som drar sørover i hovedsak krysser grensen til Etiopia ulovlig. Det finnes godt organiserte nettverk av menneskesmuglere i Eritrea som besørger transporten av flyktninger fra urbane strøk. Disse har god kjennskap til rutiner ved vaktpostene langs veien mot den etiopiske grensen og utplasseringen av tropper langs grensen.

Majoriteten av eritreere som forlater landet – anslått til å være 2-3000 i måneden² – forlater landet uten lovlig utreisestillatelse. Majoriteten reiser til Sudan, færre til Etiopia. Det er imidlertid viktig å være oppmerksom på at eritreiske grupper som har tilhold i grenseområdene mellom Eritrea og Sudan kan reise fram og tilbake over grensen uten utreisestillatelse. Dette gjelder ifølge en menneskerettighetsgruppe Landinfo møtte i Sudan i 2011 spesielt Beni Amer, Bilen og Nara, men det er begrensninger for yngre eritreere fra disse gruppene. Alder ble ikke nærmere spesifisert.

Utstedelse av utreisestillatelse i Eritrea

Utreisevisum er regulert av *Regulation of Travel Documents and Immigration No. 4 1992*. Utreisestillatelsen blir utstedt ved immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i det eritreiske Innenriksdepartementet som har kontorer i alle seks zobaer³, og man må søke ved personlig frammøte (UK Home Office 2011). I forkant av søknad om utreisestillatelse må man ha søkt om og fått pass.

Myndighetene strammet betydelig inn på utstedelsen av utreisestillatelser etter utbruddet av grensekrigen mellom Etiopia og Eritrea i 1998 (eritreisk advokat, samtale februar 2011). Denne innstramningen falt sammen med en betydelig begrensning av det politiske handlingsrommet i landet etter krigens slutt i 2000, og en utvidelse av nasjonaltjenestetiden (Landinfo 2011).

Eritrea-eksperten Gaim Kibreab forklarte i en skriftlig redegjørelse til Immigrasjonstribunalet i England at kontoret i Asmara som utstedte utreisevisa ble stengt i 2008, men at det pr. januar 2011 var åpnet igjen (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011). Den britiske ambassaden skrev i en redegjørelse til Immigrasjonstribunalet i England at de ikke var kjent med en innstramning i utstedelse av utreisestillatelser (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011). Landinfo ser ikke bort fra at det kan ha vært en innstramning i utstedelsen av utreisestillatelser i Eritrea etter august/september 2008, men er ikke overbevist om at denne tjenesten stoppet helt opp. Både basert på den britiske ambassadens tilbakemelding og tilbakemeldinger fra en annen velorientert diplomatisk kilde (e-post, desember 2010) som i samme tidsrom har sett at utreisestillatelser har blitt utstedt.

Prosedyren for søknad om utreisevisum er som følger, ifølge (Diplomatisk kilde (1), e-post august 2009 og april 2010) og Kibreab (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011);

1. Anbefaling fra zoba-administrasjonen (Diplomatisk kilde (1), e-post april 2010).
2. Søke om pass.

² En velorientert diplomatisk kilde (e-post, desember 2010) anslo antallet eritreere som ankom Etiopia å være 1500 i måneden, utenom regntidene.

³ Zoba er øverste regionale forvaltningsnivå. Det er seks zobaer i Eritrea.

3. Søke om innreisetillatelse til det landet man ønsker å reise til ved en av utenriksstasjonene i Asmara, ved hjelp av ervervet pass. Det hender at innreisetillatelse søkes etter at man har fått utstedt utreisevisa (Diplomatisk kilde (1), e-post august 2009).
4. Søke utreisetillatelse ved å fylle ut skjema med vedlagt dokumentasjon som fødselsattest og likningsattest. Ektefelle må gi tillatelse til utreise (Diplomatisk kilde (1), e-post april 2010).

Eritreere som reiser ut på grunn av medisinske årsaker må fremlegge dokumentasjon fra landets medisinske tribunal. For eritreere som har ektefelle utenfor Eritrea må det dokumenteres at ektefellen har betalt 2 %-skatten⁴ (Kibreab, som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).

Utreisetillatelse gis i form av et visum som anmerkes i passet, og gjør det mulig for eritreiske myndigheter å kontrollere utreise, selv for personer som har gyldige pass. Utreisetillatelsen kostet per juni 2010 rundt 150 ERN⁴ og er tidsbegrenset, slik at utreise må foretas innen en bestemt dato (normalt én måned etter utstedelse). Utreisevisa ble utstedt som klistermerker inntil 2009. Men grunnet ulovligheter ved praksisen endret man til frimerker (UK Home Office 2011).

Registrering av lovlig/ulovlig utreise

Det foreligger ikke informasjon fra offisielle eritreiske kilder om det ved innreise kontrolleres at eritreere har riktig utreiseregistrering. Et utreisevisum vil imidlertid være stemplet i passet og fravær av et slikt stempel vil være synlig.

Lederen av en internasjonal organisasjon (1) Landinfo møtte i februar 2011, med god oversikt over flyplassrutinene, forklarte at flyplassmyndighetene har fire kontroller ved ankomst hvor eritreere blir sjekket for pass og id-kort. Ved den første kontrollen sjekkes passet opp mot en datamaskin. Deretter sjekkes passet manuelt. Ved det tredje sjekkpunktet sjekkes navnet mot en skriftlig liste. Til slutt kreves en valutaerklæring.

Kontrollen ved retur er mer omfattende for personer som er i alder for innkallelse til nasjonaltjeneste, ved deportasjoner eller hvis det er forhold som tilsier at de forlot Eritrea etter 1994, ifølge Kibreabs vitnemål til det britiske immigrasjonstribunalet i 2011 (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).

Selv om det ikke fremkommer entydig fra noen kilder, et det gode grunner til å anta at eritreiske myndigheter har tilgjengelig oversikter over eritreere som har forlatt landet lovlig. Under alle omstendigheter vil fravær av slikt stempel i passet ved retur være påfallende.

Eritreere som kan få lovlig utreisetillatelse

I praksis får ikke eritreere utstedt utreisetillatelse og må derfor forlate landet ulovlig (UK Home Office 2011; Kibreab (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

⁴ Eritreere i eksil forventes å betale 2 % skatt på brutto inntekt i eksil som uavkortet går til eritreiske myndigheter.

⁴ Tilsvare 56 NOK (kurs hentet 23. november 2011).

2011). Lederen av en internasjonal organisasjon (2) i Eritrea anslo at 10 % av eritreere som forlot landet gjorde det lovlig. Dette skyldes i hovedsak at eritreere er tjenestepliktige i nasjonaltjenesten, hvor kvinner må vente til de er 47 år og menn 50 år eller mer for å få utstedt en lovlig utreisestillatelse, i henhold til U.S. Department of State (2011) og Kibreab (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011). Dette ble bekreftet av Landinfos samtalepartnere under reise til Eritrea og Sudan i februar 2011. Det er viktig å merke seg at utreisebegrensningene vil i hovedsak gjelde, selv om man i praksis er unntatt nasjonaltjeneste, men er under 47 år (kvinner) og 50 år (menn) (Internasjonal organisasjon (1), møte i Asmara februar 2011; Diplomatsk kilde (4), samtale februar 2011; UK Home Office 2011).

I tillegg til begrensningene for alle som regnes å være i nasjonaltjenestepliktig alder, vil det ifølge en diplomatsk kilde (3) Landinfo møtte i Eritrea i 2011 være spesielt vanskelig å få utreisestillatelse for personer som har spesialkompetanse, kilden nevnte spesielt leger og advokater.

Betingelsene for hvem som får reise ut lovlig kan endre seg fra tid til annen, men nye retningslinjer blir ikke annonsert i media. Søkerne orienteres om endringer når de kontakter immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i det eritreiske Innenriksdepartementet. En diplomatsk kilde (1) Landinfo møtte i Eritrea i februar 2011, fortalte blant annet om oppslag i departementet med ordlyd om at alle søknader om utreisevisum som ble innlevert mellom kl. 09.00 og 09.30 påfølgende dag, ville bli innvilget. Dette for å unngå endringer av lovverket og for å sikre at utvalgte grupper ble gitt rettigheter.

Det er rapportert om korrupsjon ved utstedelse av utreisestillatelser (U.S. Department of State 2011; Internasjonale organisasjoner (1) og (3), møter i Eritrea i 2011). De viser blant annet til utro tjenere ved immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i det eritreiske Innenriksdepartementet. Det er imidlertid stor usikkerhet knyttet til omfanget av slik korrupsjon.

Internasjonale kilder Landinfo møtte i Eritrea og Sudan i 2011 og Eritrea-eksperten Gaim Kibreab inkluderer følgende grupper som kan få utreisestillatelse:

- Menn over 54 år (Diplomatsk kilde (1), e-post august 2009; Kibreab, som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011). Menn som ikke lenger har forpliktelser etter nasjonaltjenesteloven kan i hovedsak bli innvilget utreisestillatelse. Dette samsvarer med hovedinntrykket fra kildene Landinfo møtte i Eritrea og Sudan i 2011. Det er etter Landinfos vurdering ikke grunnlag for å sette en eksakt alder, men flere kilder nevner 54 år (U.S. Department of State 2011; Kibreab, som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).
- Kvinner over 47 år. U.S. Department of State skriver i rapporten fra 2011 at kvinner ikke får utreisestillatelse før de er fylt 47 år. En diplomatsk kilde (1) i Asmara (e-post 2009) mener at kvinner som ble gift før 1998 og som har gjennomført militærtjenesten, ofte vil innvilges utreisestillatelse før de er 47 år. Det foreligger eksempler på kvinner som er gitt utreisestillatelse etter å ha fullført nasjonaltjeneste før fylte 47 år. Det er imidlertid få saker.
- Barn under 13 år. En diplomatsk kilde (1) (e-post, august 2009) mener at barn opp til 13-14 år får utreisepapirer i familiegjenforeningssaker. Gaim Kibreab (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011) opplyste at den øvre

grensen er 7 år. Lederen av en internasjonal organisasjon (3) som Landinfo møtte i Sudan forklarte at barn ned til 5 år blir nektet utreisestillatelse. Det er imidlertid heller ikke mulig å fastlå med sikkerhet hvor grensen går, da grunnlagsmateriale er usikkert. Men det er rimelig å anta at det har vært en innstramming og at aldersgrensen heller er synkende enn stigende.

- Eritreere som av medisinske grunner godkjent av en offisiell komité ikke kan gjennomføre nasjonaltjeneste (Diplomatisk kilde (1), e-post august 2009).
- Eritreere som, etter sertifiseringen fra en offisiell komité, har behov for medisinsk behandling som ikke er tilgjengelig i Eritrea (Britiske ambassaden 2010 som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).
- Enkelte ansatte i forvaltningen som skal delta på konferanser og studier utenlands (UK Home Office 2011).
- Eritreere i ledende myndighetsposisjoner og deres familiemedlemmer. Eritrea-eksperten David Pool forklarte ved en høring ved Asyltribunalet i England i 2007:

Asmara is a very small society and the top business people know the government and know the way to get visas, senior military officers, government spokespeople. Someone of 50 plus would be more likely than not to get an exit visa depending on his or her profile (Asylum and Immigration Tribunal 2007).

Eritreere med forbindelser til ledende myndighetspersoner vil ha en lettere tilgang til utreisestillatelser, selv om de er i nasjonaltjenestepliktig alder (Diplomatisk kilde (2); (3), samtale februar 2011).

- Familiemedlemmer til tidligere krigsveteraner fra frigjøringskrigen (tegaldelti).

Noen forhold som kan utelukke utreisestillatelse

- Familiemedlemmers ulovlige utreise. En diplomatisk kilde (1) i Asmara opplyste overfor Landinfo i 2009 at dersom man har nære familiemedlemmer som har reist ulovlig fra Eritrea, kan gjenværende familiemedlemmer senere få problemer med å få pass/utreisestillatelse, selv om vedkommende ellers oppfyller kravene.
- Myndighetskritisk aktivitet. Dersom en eritreer har nære familiemedlemmer som er arrestert som følge av myndighetskritisk virksomhet, kan myndighetene nekte vedkommende utreisestillatelse. Spesielt vil dette gjelde personer med slektninger som har vært arrestert etter frigjøringen, og trolig i enda større grad personer hvis familiemedlemmer har blitt arrestert etter 2001. Myndighetskritisk aktivitet i eksil, uansett nivå, vil med stor sannsynlighet bli registrert av myndighetene, og vil kunne være til hinder for familiemedlemmers muligheter til å få utstedt pass og utreisestillatelse.
- Dokumentasjon. Praktiske problemer med dokumentasjon er også en faktor som påvirker mulighetene til å få utreisestillatelse. For å få utstedt utreisestillatelse, må man frambringe et sett med dokumenter, inkludert dimitteringspapirer og dokumenter utstedt av lokale myndigheter, zoba-administrasjonen. Dersom en gift eritreer ønsker utreisestillatelse, må vedkommendes ektefelle oppsøke den lokale administrasjonen og

signere et samtykke i at ektefellen kan forlate landet, ifølge en diplomatisk kilde (1) (e-post juli 2011).

- Betaling av 2 %-skatt. Eritreere i eksil har i alle år vært pålagt å betale 2 % av brutto inntekt til eritreiske myndigheter. De som ikke betaler 2 %-skatten og som ikke signerer angrebrev etter utreise kan risikere at familiemedlemmer i Eritrea møter utfordringer knyttet til utstedelse av utreisevisa og pass, ifølge leder av Human Rights Concern Eritrea, Elsa Chyrum (samtale i London, mai 2010; Kibreab som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).

Reaksjoner ved ulovlig utreise

Det er rapportert om både rettslige og ikke-rettslige reaksjoner i regi av eritreiske myndigheter som følge av brudd på bestemmelsene om utreisestillatelse.

I henhold til den eritreiske loven fra 1992 som regulerer utreise, kan ulovlig utreise medføre opp til fem års fengselsstraff og/eller bot på opp til 10 000 birr,⁶ eller til både fengsling og bot, jf. artikkel 29.2 (Proclamation nr. 24/1992).

De eritreiske myndighetene vil ikke straffe de som forlater Eritrea ulovlig, ifølge partisekretær i PFDJ, og en av de mest fremtredende lederne i Eritrea, Yemane Gebreab, slik han fremstilte det overfor lederen av en internasjonal organisasjon (1) Landinfo møtte i Asmara i februar 2011. De vil bli overført til et seks ukers "utdannelsesprogram" for å styrke nasjonalfølelsen, ifølge ham.

Eritrea-eksperten og professor ved universitetet i Manchester, David Pool (som sitert i Asylum and Immigration Tribunal 2007), forklarte under et sakkyndig vitnemål i England i 2007 at alle eritreere som forlater landet uten utreisestillatelse kan bli mistenkt for å ha unndratt seg nasjonaltjeneste, desertert sin militære enhet eller for mistenkelig politisk aktivitet.

Eritrea-eksperten Kibreab skilte i et vitnemål til det britiske immigrasjonstribunalet i 2011 mellom eritreere som forlot landet før og etter 1994. De som forlot landet før 1994 ville ikke være utsatt for represalier, men bli ønsket velkommen hjem. De som forlot landet ulovlig etter 1994:

[...] if they have reason to suspect a returnee has left illegally [...], that person is kept in custody until they check records or interrogate him. (...) Professor Kibreab states that in cases of doubt persons are subjected to interrogation which includes ill-treatment (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011).

Kibreab erkjente at han ikke har bevis for at returnerte eritreere har erfart slik behandling, men at det var hans generelle inntrykk.

Den britiske ambassaden i Asmara (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011) skrev i et brev 11. februar 2011 at selv om eritreiske myndigheter opererte med en *skyt for å drepe*-politikk overfor eritreere som krysset grensen til Sudan, var det vanskelig å si hva en eritreer ved retur ville være utsatt for, om noe, hvis han hadde forlatt

⁶ Valutaenheten i Eritrea var fram til 1997 birr. Fra 1997 var nakfa (ERN) den offisielle myntenheten i landet.

landet ulovlig. Omstendighetene rundt returen og alder ville, ifølge ambassaden, spille en stor rolle. Noen eritreere har blitt løslatt etter avhør ved ulovlig utreise, mens de som ikke har gjennomført nasjonaltjeneste har blitt overført til militære enheter. Ambassaden viser til at noen har fått bøter og at noen har blitt holdt i forvaring, men ambassaden hadde kjennskap til eritreere som har returnert ulovlig – uten papirer – hvor de ikke ble utsatt for noen reaksjoner.

Eritreere som forlater landet ulovlig kan bli straffet utenomrettslig på grunn av unndragelse fra nasjonaltjeneste (se Landinfo 2011) eller på grunn av politisk aktivitet i eksil (se Landinfo 2010). Ulovlig utreise er en kriminell handling, men Landinfo ble ikke gjort kjent med tilfeller hvor eritreere ble straffet for ulovlig utreise alene, under møter i Eritrea og Sudan i februar 2011. Heller ikke Eritrea-ekspertene Kibreab (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011) og Pool (som sitert i Asylum and Immigration Tribunal 2007) viser til konkrete tilfeller av ikke-rettslige reaksjoner overfor eritreere som returnerer etter ulovlig utreise.

De tilfellene hvor eritreere har blitt deportert til hjemlandet i perioden 2002–2011 (se Landinfo 2010), fremkommer det ikke klart hvilken betydning ulovlig utreise hadde for en eventuell avstraffelse.

I likhet med innrapporteringen fra den britiske ambassaden (som sitert i Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 2011), er det Landinfos inntrykk at myndighetene legger ressurser i å undersøke den returnerte eritreers profil – omstendighetene rundt utreise, nasjonaltjenestestatus, aktivitet i eksil, nettverk i Eritrea og betaling av 2 %-skatt.

Det er gode grunner til å anta at det er større fare for reaksjoner dersom man har kritisert myndighetene i eksil, om man ikke har betalt 2 %-skatten, om man ikke har nettverk i parti og ledelse i Eritrea og om man har unndratt seg nasjonaltjeneste.

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver. Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

En respons er et svar på konkrete spørsmål og problemstillinger som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema eller et spørsmål, men skal gi svar på de konkrete spørsmålene som er stilt, og ellers inneholde det som til enhver tid trengs av bakgrunnsinformasjon.

Opplysningene som blir lagt fram i responsene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som responsene omhandler.

Referanser

Skriftlige kilder

- Asylum and Immigration Tribunal (2007). *MA (Draft evaders – illegal departures – risk) Eritrea CG [2007] UKAIT 00059 v. Secretary of State for the Home Department*.

Respons Eritrea: Utstedelse av utreisetilatelse og ulovlig utreise

Leicester: Asylum and Immigration Tribunal. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/46822c3f2.pdf> [lastet ned 20. november 2011]

- Landinfo (2010, 15. januar). *Eritrea: Politisk aktivitet i eksil*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/1296/1/1296_1.pdf [lastet ned 21. juli 2011]
- Landinfo (2011, 28. juli). *Eritrea: Nasjonaltjeneste*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/1710/1/1710_1.pdf [lastet ned 21. november 2011]
- [Proclamation nr. 24/1992] (1992). *Proclamation nr. 24/1992 issued to regulate the issuing of travel documents, entry and exit visa from Eritrea, and to control residence permits of foreigners in Eritrea*. [s.l.]: Government of Eritrea. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6b4e014.html> [lastet ned 3. mai 2011]
- U.S. Department of State (2011, 8. april). *2011 Country Reports on Human Rights Practises Eritrea*. Washington, DC: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2010/af/154345.htm> [lastet ned 21. november 2011]
- UK Home Office (2011, 17. august). *Eritrea – Country of Origin Information (COI) Report*. Croydon: UK Home Office. Tilgjengelig via ECOI http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1314174878_report-08-11.pdf [lastet ned 20. desember 2011]
- Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (2011). *MO (Illegal exit – risk on return) Eritrea CG [2011] UKUT 00190*. London: Upper Tribunal. Tilgjengelig via Bailii http://www.bailii.org/cgi-bin/markup.cgi?doc=/uk/cases/UKUT/IAC/2011/00190_ukut_iac_2011_mo_eritrea_cg.html&query=homosexuals&method=boolean [lastet ned 1. november 2011]

Muntlige kilder

- Chyrum, Elsa. Leder av Human Rights Concern Eritrea. Samtale i London mai 2010.
- Diplomatsk kilde (1). Samtale i Asmara februar 2011. E-post august 2009, e-post november 2009, e-post mars 2010, e-post april 2010 og e-post juli 2011.
- Diplomatsk kilde (2). Samtale i Asmara februar 2011.
- Diplomatsk kilde (3). Samtale i Asmara februar 2011.
- Diplomatsk kilde (4). Samtale i Asmara februar 2011.
- Eritreisk advokat. Samtale i Asmara februar 2011.
- Internasjonal organisasjon (1). Samtale i Asmara februar 2011.
- Internasjonal organisasjon (2). Samtale i Asmara februar 2011.
- Internasjonal organisasjon (3), ved lederen. Samtale i Kassala i februar 2011.

- Menneskerettighetsgruppe. Samtale i Kassala februar 2011.
- Velorientert diplomatisk kilde i Addis Abeba. E-post desember 2010.

© Landinfo 2011

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.